

ΕΤΟΣ 65ον

9 Ἀπριλίου 2017

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 15 (3332)

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟΙ ΚΑΙ ΑΜΕΡΙΜΝΟΙ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ

Στή σημερινή αποστολική περικοπή, αγαπητοί αδελφοί, περιγράφεται ανάγλυφα τό ἦθος πού πρέπει νά διακρίνει ἐμᾶς τοὺς χριστιανούς στήν καθημερινότητά μας, ἀλλήλα καί ἀπέναντι στίς προκλήσεις τῶν καιρῶν, πού κάθε ἄλλο παρά εὐκαταφρόντες καί λίγες εἶναι.

«Χαίρετε!»

Εἶναι ἡ φράση πού χρησιμοποίησε ὁ Χριστός ἀρκετές φορές ὅταν ἀπευθυνόταν στοὺς μαθητές του –κυρίως– ἀλλήλα καί γενικότερα σέ ὅσους τόν ἄκουγαν. Εἶναι ἡ χαρά, ἡ κατάσταση γενικά πού πρέπει νά χαρακτηρίζει τόν χριστιανό πού ζεῖ τόν Χριστό καί μέ τόν Χριστό. Ἐπιτρέποντας στόν Χριστό τήν εἴσοδο του στήν καρδιά μας, μιμούμενοι τόν Παῦλο, ὁ ὁποῖος εἶπε ὅτι δέν ζεῖ ἐκεῖνος, ἀλλήλα ζεῖ ὁ Χριστός μέσα του, δέν ἔχουμε παρά νά χαιρόμαστε, μάλιστα θά λέγαμε ὅτι προκύπτει «ἀπό τά μέσα μας» αὐτή ἡ χαρά τοῦ Χριστοῦ καί ὅταν λέμε «χαίρετε» ἀναμεταξύ μας, μπορεῖ ἡ ἔκφραση αὐτή νά ἀκουστεῖ τόσο προτρεπτικά, ὅσο καί διαπιστωτικά. Καί ἡ χαρά καί ἡ καλοσύνη ἀποτελοῦν ἀγγίγματα τῆς ἄκτιστης χάριτος τοῦ Χριστοῦ, πού λαμπρύνουν τόν ἄνθρωπο, τόν κάνουν φωτόμορφο καί δωρίζονται, μέσω τοῦ φορέα τους, πού εἶναι ὁ ἴδιος ὁ πιστός, στοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, ἀπό τοὺς ὁποῖους ὅσοι εἶναι δεκτικοί, χαιρόνται κι αὐτοί μέσα στή βασιλεία τοῦ Θεοῦ. Ἀγωνιζόμενοι καί λειτουργούμενοι. Μέ προσευχή, μέ νηστεία, μέ εὐχαριστία, μέ δοξολογία, μέ εἰρήνη καρδιῶν, ὑπομονή καί θεάρεστο πείσμα στόν πνευματικό πόλεμο, μέ σεμνότητα, δικαιοσύνη, μέ καλοῦς καί ἀξέπαινους λόγισμούς.

Γιά τίποτε νά μὴν ἔχετε ἀγωνία, ὁ Κύριος ἐγγύς

Ἦτοι ζεῖ ἡ Ἐκκλησία. Μέσα στοὺς πειρασμούς, πού τοὺς θεωρεῖ ἀφορμὴ χαρᾶς, καταπῶς λήει καί ὁ ἅγιος Ἰάκωβος στήν Καθολικὴ ἐπιστολή του, χαιρέται καί δοξάζει τήν κεφαλὴ της, πού εἶναι ὁ Χριστός. Ἡ αἴσθησις τῆς πραγμα-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Φιλιπ. δ' 4-9)

Ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε· πάλιν ἐρῶ, χαίρετε. Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Ὁ Κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μερμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντὶ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν φρουρήσει τὰς καρδίας ὑμῶν καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὔφημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθε· ἃ καὶ ἐμάθετε καὶ παρελάβετε καὶ ἠκούσατε καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταῦτα πράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

τικῆς ἐγγύτητας τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκείνη πού ξεχωρίζει τὸν ἐκκλησιαστικό ἄνθρωπο ἀπὸ τὸν θρησκευόμενο ἢ ἠθλιῶς θρησκευτικό, ὁ ὁποῖος προσπαθεῖ νὰ χορτάσει τὴν πείνα του μὲ διάφορες ιδέες καὶ ψυχολογικά τερτίπια, καὶ πού ἄγεται καὶ φέρεται «ἐν ὀνόματι» τῶν ἐννοιῶν τοῦ ἐγκεφάλου του.

Ἡ ἐγγύτητα λοιπὸν τοῦ Κυρίου εἶναι ἀφορμὴ χαρᾶς καὶ ἀμεριμνησίας διότι εἶναι σαρκωμένη ἐσχατολογία. Δέν τρομάζουν οἱ πιστοὶ ἀπὸ ἐσχατολογικά σε- νάρια, πολὺ διαδεδομένα στὴν ἐποχὴ μας, ἀκριβῶς γιατί χωρὶς καθόλου νὰ ὑποστέλλουν τὴ σημαία τῆς ἀδιάλειπτης προσευχῆς καὶ τῆς ἀμείωτης προσοχῆς, ἐμπιστεύονται τῇ ζωῇ τους στὰ χέρια τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας του: «Καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα». Εἴμαστε ἐτοιμοὶ νὰ ἀναχωρήσουμε; Τότε εἴμαστε ἱκανοὶ γιὰ τὴ σωστότερη «δράση» ἀπέναντι στὶς ἐσχατολογικὲς προκλήσεις. Οἱ ἄμετρες φωνασκίες καὶ οἱ κινδυνολογίες δείχνουν ὅτι καὶ ἀνέτοιμοι εἴμαστε καὶ κάνουμε πολὺ θόρυβο, ἀκριβῶς γιὰ νὰ καλύψουμε αὐτὸ τὸ ἐσχατολογικὸ μας ἔλλειμμα. Ἐπιπλέον φανερώνεται ἔτσι καὶ κάποιος λογισμὸς οἰήσεως, ὅτι «ἐμεῖς» καταλαβαίνουμε πράγματα καὶ ση- μεῖα πού οἱ πολλοὶ δέν «πιάνουν»!

Ὁ Χριστὸς μᾶς εἶπε νὰ ζητοῦμε τὸν ἄρτο τὸν ἐπιούσιο «σήμερον» καὶ δέν ἔκα- νε λόγος γιὰ τὸ αὔριο, ἀκριβῶς διότι εἶναι ἄδηλο. Ἐὰν καὶ μίλησε γιὰ σημεῖα, ὅταν ρωτήθηκε γιὰ τὸ «πότε», ἀπέφυγε νὰ ὀρίσει χρόνους καὶ καιροὺς, ἀποδίδοντας ἄνθρωποπαθῶς τὴ γνώση αὐτὴ στὸν Πατέρα του γιὰ νὰ μὴν εἴμαστε περίεργοι. Ψυχολογικῶς ἐρμηνεύεται ὅλη αὐτὴ ἡ «βράση» περὶ ἐσχάτων, ἀπὸ τὸ ὅτι κάθε ἐποχὴ διεκδικεῖ γιὰ τὸν ἑαυτὸ της τὸν τίτλο τῆς ἐσχάτης ἐποχῆς, ἄρα καὶ ἡ δική μας.

«Αὐτὰ πού βλῆπετε σέ μένα, αὐτὰ νὰ κάνετε»

Φοβερός ὁ λόγος τοῦ ἀποστόλου Παύλου ἐδῶ, ἀδελφοί! Δείχνει ὅτι ἐκεῖ- νος πού μιλάει εἶναι ζωντανὸ ἐκμαγεῖο τῆς Χάριτος. Ἡ πίστη του, οἱ δοκιμασίες πού ὑπέστη, οἱ θρηνῶδεις προσευχές του, οἱ κλαυθμοὶ του στὴν προσπάθεια

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε! Ἐπαναλαμβάνω, χαίρετε! Ἡ ἐπιείκειά σας ἄς γίνῃ γνωστή εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος εἶναι πλησίον. Μὴ μεριμνᾶτε γιὰ τίποτε, ἀλλὰ γιὰ κάθε τι ἄς γίνωνται γνωστά τὰ αἰτήματά σας εἰς τὸν Θεόν διὰ προσευχῆς καὶ δεήσεως μὲ εὐχαριστίαν. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ, πού ξεπερνᾶ κάθε σκέψιν, θὰ φρουρήσῃ τίς καρδιές σας καὶ τίς σκέψεις σας ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τέλος, ἀδελφοί, ὅσα εἶναι ἀληθινά, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια, ὅσα ἀγνά, ὅσα ἀγαπητά, ὅσα ἔχουν καλὴν φήμην, οἰαδήποτε ἀρετὴ ἢ οἰοσδήποτε ἔπαινος, αὐτὰ νὰ σκέπτεσθε. Αὐτὰ πού ἐμάθατε καὶ παραλάβετε καὶ ἀκούσατε καὶ εἶδατε σ' ἐμέ, αὐτὰ νὰ κάνετε καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης θὰ εἶναι μαζί σας.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

νὰ τυπώσει τὸν Χριστό στίς καρδιές τῶν πνευματικῶν του τέκνων καὶ οἱ τερατώδεις πειρασμοὶ καὶ ἐναντιώσεις τοῦ κόσμου τοῦ σκότους πού τὸν κατέκλυσαν πολλῆς φορές, δίχως ἐντέλῃ νὰ κάμψουν τό φρόνημά του, τὸν ικάνωσαν νὰ ἀρθρώσει ἕναν τόσο βαρὺ πνευματικὸ ἴλογο. Δέν ὑπάρχουν «σκοτεινοὶ χώροι προσωπικότητας» ἐδῶ. Ὅλο τό περιεχόμενο τοῦ ψυχικοῦ βίου ἔχει ἀνέλθει μπροστά στό Φῶς τοῦ Χριστοῦ: ὅ,τι αὐθεντικό παρέμεινε, ὅ,τι καύσιμο, ἔγινε παρανάηγμα τοῦ θείου πυρός.

Χρεωνόμαστε καὶ ἐμεῖς, οἱ χριστιανοὶ τῶν ἐσχάτων χρόνων, πού ζοῦμε μέσα σέ «χριστιανικά» κράτη οἱ περισσότεροι, διότι καὶ πολλοὶ ἀδελφοί μας μαρτυροῦν γιὰ τὸν Χριστό σέ ἐχθρικά περιβάλλοντα, ἔχουμε δέ τό θλιβερό προνόμιο νὰ πληροφοροῦμαστε δι' ἀκροάματος καὶ θεάματος διαδικτυακῶς τὰ τεκταινόμενα καὶ ὄχι μόνο, ἀλλὰ συνηθίζουν σιγά σιγά τὰ ὅλα καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ μας ἀπέναντι σέ τέτοια γεγονότα, ἀποκτώντας μία ἐπιβλαβέστατη ἀπάθεια, συνώνυμη πνευματικῆς «ἀναισθησίας».

Ἄς μάθουμε νὰ ἀφηνόμαστε στὸν Χριστό, ὅπως ἡ κήλωση περνιέται ἀπὸ τὴ βελόνα καὶ ἀφήνεται σέ αὐτὴ σέ τέλειο βαθμό. Τότε ὁ Χριστὸς παίρνει τὴ βελόνα καὶ, πάνω στὸν καμβά τῆς Ἱστορίας, ὑφαίνει τό ὑπέροχο ἐργόχειρο τοῦ βίου ἑνὸς ἐκάστου ἀπὸ ἐμᾶς, πού ἐν μέρει τό θαυμάζουμε ἐδῶ, τό ἀπολαμβάνουμε ὅμως πλήρως στὴ βασιλεία του.

Ἄρχιμ. Ἐ. Τ.

9 Ἀπριλίου 2017: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ

«Ἡ εἰς Ἱερουσαλήμ εἴσοδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ». Εὐψυχίου μάρτυρος († 362).

Βαδίου ἱερομάρτυρος, τῶν ἐν Περίδι μαρτύρων († 364).

Ἦχος: — — Ἐωθινόν: — — Ἀπόστολος: Φίλιπ. δ' 4-9 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιβ' 1-18.

Ἡ ΕΠΙΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 16 Ἀπριλίου, Ἁγιὸν Πάσχα.

Ἀπόστολος: Πράξ. α' 1-8 — Εὐαγγέλιον: Ἰω. α' 1-17.

ΑΝΑΔΕΙΚΝΥΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

**Γι'
αυτό:**

- γνωρίζουμε τόν Θεό καλλιεργώντας ὄχι ἕνα νόημα, ἀλλά μιά σχέση,
- ἐπικαλούμαστε τή μόνη ἐπανάσταση: τήν ἐπανάσταση τῶν συνειδήσεων,
- προχωροῦμε συσταυρωμένοι καί συναναστημένοι μέ τόν Χριστό,
- χαιρόμαστε τή χαρά τοῦ ἀνθρώπου νά μπορεῖ νά ἀναπνέει ἐλεύθερα,
- ἀντιστεκόμαστε σέ κάθε μορφή βίας καί φονταμενταλισμοῦ,
- μεταλαμπαδεύουμε τόν πολιτισμό μας,
- μεγαλώνουμε σά φυτά στή Ρωμοσύνη μέσα,
- μοιραζόμαστε τό ἴδιο ὄραμα γιά ἕναν κόσμο μέ φῶς, ἀγάπη καί ἀλληλεγγύη.

Τέσσερα μεγάλα γεγονότα στά ὁποῖα πρωταγωνίστησαν ὁ Μέγας Κωνσταντῖνος καί ἡ Ἁγία Ἐλένη σφράγισαν τήν ἱστορία τῆς Εὐρώπης, ἄλλαξαν καί διαμόρφωσαν τήν ἱστορία τοῦ κόσμου γενικότερα. Πρόκειται γιά:

1. Τήν ἀπόφαση τοῦ Διατάγματος τῶν Μεδιολάνων, τό ἔτος 313, πού κηρύσσει τήν ἀνεξιθρησκία καί παύει τούς διωγμούς κατά τῶν Χριστιανῶν.
2. Τήν ἀπόφαση γιά μεταφορά τῆς πρωτεύουσας τῆς αὐτοκρατορίας ἀπό τήν Παλαιά στή Νέα Ρώμη, τήν Κωνσταντινούπολη, τῆς ὁποίας τά ἐγκαίνια ἔγιναν στίς 11 Μαΐου τοῦ ἔτους 330.
3. Τή σύγκληση τῆς Α΄ ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου, τό 325, ἡ ὁποία καταδίκασε τόν Ἀρειανισμό.
4. Τήν εὑρεση τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στούς Ἁγίους Τόπους.

Τά ἀνωτέρω προσδιόρισαν τό περιεχόμενο τῆς παγκόσμιας ἱστορίας κατά τρόπο μοναδικό. Χωρίς αὐτά, οὔτε ἡ Εὐρώπη θά εἶχε συγκεκριμένη πνευματική κληρονομιά, οὔτε ὁ κόσμος μιά τόσο ἀκμαία ἀκτινοβολία τοῦ χριστιανικοῦ μηνύματος γιά τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Γι' αὐτό καί ἡ Ἐκκλησία δίκαια τούς ὀνόμασε Ἰσαποστόλους.

ΥΠΟΔΟΧΗ ΙΕΡΟΥ ΣΚΗΝΩΜΑΤΟΣ

ΑΓΙΑΣ ΕΛΕΝΗΣ ΤΗΣ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΙΜΙΟΥ ΞΥΛΟΥ

Κυριακή 14 Μαΐου 2017, ὥρα 6:30 μ.μ. μπροστά στό Δημαρχεῖο τοῦ Αἰγάλεω (Λεωφ. Ἱερᾶς Ὁδοῦ), ὑπό τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερωνύμου Β΄.

Τό Ἱερό Σκίνωμα καί τό Τίμιο Ξύλο θά παραμείνουν στό Ἱερό Προσκύνημα Ἁγίας Βαρβάρας ὁμωνύμου Δήμου Ἀττικῆς (κοντά στό Αἰγάλεω) ἀπό 14 Μαΐου ἕως 15 Ἰουνίου 2017.

Γιά περισσότερη ἐνημέρωση ἐπισκεφθεῖτε τόν ἰστότοπο:

www.agiaeleni.gr

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr